

VIURE PER VEURE

Marta Alòs

Esriptora

02

11

2015

Tot s'aprofita

Fa tot just quinze dies que s'inaugurava l'exposició antològica 99% Francesc Fàbregas, que es presenta dividida en cinc apartats temàtics ubicats en uns altres cinc edificis públics: vestíbul dels Serveis Territorials de Cultura, Rectorat de la Universitat, l'Arxiu Històric, la Biblioteca Pública i, amb el títol Apòstols del rock, al Museu de Lleida. A l'estrena ens hi vam reunir una bona colla de gent, gairebé els de sempre, amants de la cultura, al cap i a la fi, que volíem comprovar fins a quin punt la màgia de la fotografia pot arribar a imprimir d'empremtes irrepetibles un paisatge sense pàtria, les imatges dels anys més innocents del Canet Rock o la figura del cantant Bruce Springsteen damunt de l'escenari. L'estació, però, més impactant de tot el recorregut fotogràfic és quan s'arriba al Museu de Lleida. Allí, acompanyant algunes de les peces més representatives d'art religiós de la col·lecció, hi podem trobar les imatges d'uns altres grans apòstols, els del pop-rock del darrer mig segle. Sembla que unes excel·lents fotografies de coneguts cantants com Patti Smith, Tina Turner, Joan Manuel Serrat o Maria del Mar Bonet convivint amb escultures representatives d'apòstols no hauria d'escandalitzar ningú, oi? La perfecció de la posada en escena, la combinació del vell i el nou, com elogiant la frase del poeta Foix, "m'exalta el nou i m'enamora el vell", és una de les pensades més originals que darrerament hem vist a Lleida. No escandalitzar ningú...? Doncs sí. Com es fa amb el porc, hi ha gent que tot hoaprofita. I, en aquest cas, ai las!, potinejar amb les peces del Museu és com dir "mama por", perquè hem tornat a despertar la bèstia. Al comissari de l'exposició, Javier de Castro, li ha caigut tot el pes de les agustines

d'Aragón per haver gosat barrejar cantants i grups de rock amb el que alguns defineixen com "las obras pertenecientes a las parroquias aragonesas de la parte oriental". "Maquinador", "memeces manipulativas", "papanatada", "gilipollez", "marcianos y catalanistas de puño cerrado" són algunes floretes que el blog La voz de mi amo, del periodista Uribe, dedica al comissari De Castro i a l'exposició. Entre els sempre disposats a fer un aquellarre, també s'hi ha afegit Fernández de la Cigoña, expert en religió a Intereconomía, tertulià d'El gato al agua, amic de Blas Piñar i especialitzat a atacar el catalanisme democràtic i l'Església catalana. Quina tropa, renoi!